

jo ikke tvinge dem til at tro det, for de have ikke mærket disse Penge. For Fyrbøderne kommer Chefen for Regnskabsvæsenet til det Resultat, at de gennemsnitlig skulle have fortjent 100 Kr. i Overarbejdspege. Det er absolut forkert; thi der er kun et Par og tyve Fyrbødere, som have Overarbejde af Betydning, medens alle de andre saa godt som intet Overarbejde have. Det er endda et Spørgsmaal, om endog nogle ganske faa af disse nogle og tyve Fyrbødere have naaet det Beløb, som Regnskabschefen har opstillet.

Jeg har herunder ment det nødvendigt at gaa saaledes i Enkeltheder ved dette, fordi jeg gerne overfor den højtærede Minister vilde paapege saa stærkt som muligt, at der er Fejl her, og at det derfor ikke vil være rigtigt at afgive Skøn paa Grundlag af en saadan Opstilling. Hvad angaar Emolumenterne, det vil sige Hus, Læge og Medicin, ansætter Regnskabschefen det uden videre til 200 Kr. For det Hus, som faas i Nyboder, betaales 5 Kr. pr. Maaned, men fordi man maaske skal betale det 3- eller 4-dobbelte for en Bolig, man kan bo i, skal man vel ikke regne med, at man har fortjent de Penge ved at bo f. Eks. i en Jordhule, og meget mere ere mange af disse Boliger ikke. De ere uden at bruge for stærke Udtryk at betegne som Huler og intet andet, fugtige, mosebegrøede, uhyggelige, skæve, vinde; kort sagt, alle de værste Betegnelser, man kan bruge om en Lejlighed, kunne bruges om mange af Nyboders Boliger. Man kan virkelig ikke regne, at der spares 10 Kr. maaske pr. Maaned paa en saadan Lejlighed, for den er ikke mere end de 5 Kr. værd, knap det. Læge og Medicin er naturligvis et Gode, men vi maa erindre, at Staten ogsaa overfor andre uformuende yder sit Tilskud til Sygekasser. Derfor er den Hjælp, som Arbejderne faa her, jo ikke ren Fortjeneste altsammen. De vilde ved at være Medlemmer af andre Sygekasser ogsaa kunne opnaa at faa Del i Statsbidraget ligesom andre. Derfor er 200 Kr., taget uden videre rundt og som gældende for alle Arbejdere, ogsaa for højt, meget for højt.

Saa Pensionen. Der have de ærede Medlemmer for Ringsted (Zahle) og Assens (Berntsen) under den foreliggende Sag draget Paralleler mellem Officererne og Embedsmænd i Centraladministrationen, i Postvæsenet og andre Etater, og de ere komne til det Resultat, at disse Embedsmænd ere betydelig lavere lønnede, og at de i det hele taget leve under uheldigere

Avancements- og Pensionsforhold osv. end Officererne. Jeg skal ikke blande mig saa meget deri, men kun anføre, at vil man drage en Parallel mellem Holmens Arbejdere og Arbejdere og Funktionærer under andre Etater, kommunale Funktionærer, Statsfunktionærer eller Statsarbejdere, vil man se, at de Arbejdere, der her er Tale om, ere betydelig lavere lønnede, og hvad der næsten er det allerværste, er, at de af den Høvisk, som Pensionen mange Gange er, have ladet sig lokke til at blive staaende som Arbejdere derude. De tænke paa deres Alderdom, og det er meget pænt at være forsynlig, men de naa dog ikke der, hvad der med Rette kan tilkomme dem, idet de faa kun Pension af en Del af deres Løn. Der nævnedes jeg, at Regnskabschefen er kommen til en Pension af 660 Kr. for 40 Aars Tjeneste. Det er, som jeg sagde i Gaar, ogsaa for højt, der er ingen, der har faaet den Pension.

Det forekommer mig derfor, at der er saa gode, saa saglige Grunde, som tænkes kan, for at tage disse Folk med, naar vi røre ved Søværnsløningerne. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at genoptage den Sag til Overvejelse og fremkomme med et Ændringsforslag under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Da den højtærede Minister tiltraadte sit Embede som Fællesminister for Krigs- og Marineministeriet, siges der, at der i Administrationen gik et Sus af Glæde over, at man nu skulde have en civil Forsvarsminister. Det var maaske et Udslag af det samme, som naar et Tjenerskab er alene hjemme, saa kunne de rigtig mere sig, nu ere de alene om det! Som sagt: der var almindelig Tilfredshed, og jeg skal jo rigtignok ikke nægte, at det ser ud, som om Musene ere alene hjemme, som om Katten ikke passer rigtig paa dem. For siden den nuværende Minister er kommen, synes det at være vanskeligere, meget vanskeligere at naa til det Sted, hvor Sagerne afgøres. Arbejderne derimod havde ventet, at der nu faldt noget af den Vold, der tidligere havde omgivet Administrationen, Centralstedet; de ventede, at de lettere kunde komme til at tale med den Ledelse, der har deres Sager i sin Haand. Men det synes, som om der er kommen blot en Vold, et Omsvøb mere; det er vanskeligere at komme til. Saaledes er Opfattelsen. Jeg vil nødig have, at den skulde brede sig, at det skulde blive en for indgroet Opfattelse, at saaledes er det.